

Zaida Catalán: Tal i Almedalen 2001

Datum

12 juli 2001

Plats

Visby, Gotland

Vad underbart det är att vara här! Att få stå här som ungdom och representera en folklig rörelse som bryr sig om framtiden, en folklig rörelse som vill lämna en hel och sund planet över till kommande generationer, en folklig rörelse som kämpar för demokratin, rättvisan och solidariteten med människor, djur och natur.

Jag vill prata för er om djur. De djur i vårt samhälle som vi äter, jagar, gör kläder av och använder i underhållning i t.ex. cirkusar. Jag vill prata om vår syn på djur - hur vårt samhälle egentligen behandlar djur.

Fanns det någon anledning till att jag valde att gå med i Grön Ungdom så var det för att de gröna vågade diskutera den frågan. Med ett färskt djurrättskapitel i vårt nya partiprogram i åtanke, så är miljöpartiet i mina ögon ensam om att som riksdagsparti föra en god djuretisk politik som vilar på en seriös ideologisk grund.

Tiden är mogen för att fråga oss själva hur vi egentligen behandlar djuren i vårt samhälle. Har vi som människor rätt att helt godtyckligt använda djur som vi behagar? Eller har vi människor en skyldighet att ta hänsyn till djurens intresse av att leva i frihet och att inte lida?. Det är dags att utvidga vår etiska omsorgsfår till att gälla också djuren i vårt samhälle.

Vad djuren behöver i vårt samhälle är en djurskyddslag som efterlevs och en myndighet som inte kompromissar djurens intressen till förmån för producenters intressen. Alltså, en myndighet som står på de svagas sida när näringslivet kräver trängre burar och fler dispenser för att kunna öka sin vinst.

Miljöpartiet har länge drivit frågan om införandet av djurskyddsmyndighet. I vårt djurrättskapitel i vårt partiprogram ställer vi detta som en självklarhet. Djuren behöver någon som kan föra deras talan. Såsom det ser ut idag ligger

djurskyddsfrågorna på jordbruksverket som har sådana organisationer som LRF och Swedish Meats i ryggen. Detta leder till att producenternas intresse av hög avkastning ofta går före djurens intresse att få utöva sina naturliga beteenden.

För i djurskyddslagens andra paragraf fastställs att djur ska ”behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom”. Lagen fortsätter i den fjärde paragrafen med att föreskriva att djur ska ”hållas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att bete sig naturligt”.

Men djurskyddslagens tillämpning har alltid varit en tolkningsfråga. Lagens mening att djur inte ska utsättas för ”onödigt lidande” är en ouppklarad saga. Ingen vet hur ”lidande” ska definieras och slutligen blir det en sak för jurister att avgöra.

Sverige har en av världens strängaste djurskyddslagstiftning - om den efterlevs. Så att stadga att djur har rätt till att utöva sina naturliga beteenden och sedan inte följa det - visar vilka bräckliga rättigheter djuren har i vårt samhälle. För tänk på den socialdemokratiska regeringen som till den här dagen ger hönsindustrin dispenser trots att man 1988 hörsammade Astrid Lindgrens uppmaning att släppa hönsen ut ur burarna, och då lovade man att alla höns skulle vara ute ur burarna till 1998 - vilket de inte är idag.

En förbisedd problematik är här att i lagens mening är djur rättsobjekt och inte rättssubjekt som människor är. Det innebär att människor har rättigheter och skyldigheter medan djur i lagens ögon är ”saker”. Så hur mycket vi än förstärker djurskyddslagen så kommer djur fortfarande att betraktas som ”föremål” i lagens mening. Det vara en självklarhet att djuren ges grundläggande rättigheter som att få leva ett liv utan lidande och med möjlighet att utöva sina naturliga beteenden. Så ge då djuren sin grundläggande rättighet att bli betraktade som levande varelser med egenvärde - och i den meningen subjekt. När djur värderas lika högt som gräsklipparen i garaget så är det något fel. Djur är liv och liv är värdefullt.

Av riksdagspartierna är miljöpartiet det parti som allra tydligast står på djurens sida. Vi har i vårt partiprogram aldrig kompromissat djurens egenvärde till förmån för människans egenintresse.

Miljöpartiets ideologiska grund ligger på biocentrismen - vår politik utgår alltså utifrån en solidaritet, empati och kärlek med allt levande i universum. Vi ser inte människan som härskare universum med rätt att göra som hon behagar. Vi ser människan som en del av ett ekologiskt system som vi har ett ansvar som att inte kränka och förstöra.

Grön ideologi omfamnar allt levande på jorden och värderar det jämlikt. Det betyder att människan i våra ögon har ett stort ansvar att ta till vara på våra naturliga tillgångar och medvarelser på Jorden genom delaktighet i samhällsutvecklingen. Vi vet att det bara finns ett jordklot som vi behöver ta hand om. Vi behöver värna om de människor som vandrar på denna planet, vi behöver värna om våra andra medvarelser som lever på denna planet och vi behöver vårda den natur vi har.

Vi vill inte ha plågsamma djurtransporter. Vi vill inte ha fler fall av galna kosjukan. Vi vill inte att djur utsätts för medicinska försök. Vi vill inte att pälsdjur föds upp enbart för att bli rockar åt människor.

Vi vill att djuren ges de egenvärde de länge försakats. Vi behöver utvidga får etiska omsorgscirklar till att omfatta också våra medvarelser på jorden.

Som Alexander Solsjenitsyn sa: om vi slutat älska djuren, är det då inte oundvikligt att vi sedan slutar älska också människorna?

Taggar

2000-tal, 2001, Almedalen, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/zaida-catalan-tal-i-almedalen-2001>